

7/12

Johannes. K

7 December

Klockan var 11 på kvällen när jag äntligen fick gå och lägga mig i min säng. Alla var trötta och de flesta klagade. De ville inte ha fler övningar, men det skulle det inte bli på länge då det var ett skepp som var på land för lagning.

Alla ville sova och när alla lagt sig så blev det knäpptyst. Det dröjde inte länge innan jag somnade. Jag minns inte vad jag drömde men jag minns vad jag vaknade av.

En stor smäll, jag reste mig ut min säng. Det gjorde alla andra med, vi sprang upp mot däck. Det var långa branta trappor av stål, dörrhålen var trånga men jag tog mig fram så snabbt jag kunde. När jag kom till sista trappan upp till min luftvärnskanon så var trappan packad med folk, man kom ingenstans.

Men tillslut började folk röra på sig. Jag kom upp till min pjäs när Bill också kom för att sätta sig och börja skjuta. Då kom vi på att vi inte ens hade kollat upp i luften. Där såg vi det.

Luften var full med plan, japanska plan. Det dyker ett mot oss nu. Bill tar sikte mot det och börjar skjuta, jag laddar på med mer skott och efter två sekunder så var han nere. Men man kunde inte slappna av för det kom mer plan och mer plan. Efter mycket skjutande kunde jag kolla runt omkring mig, då såg jag att flera skepp stod i brand och ett skepp var upp och ned. Då insåg jag att vårt skepp kanske var nästa att bli träffat. Vi var på USS Arizona, ett av de stora skeppen som låg i hamn. Om japanerna inte är dumma så hade de ju fokuserat på oss efter de hade tagit de större skeppen. Nästan alla de andra stora skeppen stod redan i brand. Men vi bara fortsatt att skjuta, jag tror att jag och Bill fick ned 3 plan, innan vi blev träffade av en bomb som tog illa, bakom huvudtornet och de första kanonerna. Smällen fick oss alla att trilla. Det började snabbt brinna. Snabbt efter det så kom det en torped som träffade vid det första tornet, det kom en stor explosion efter att torpeden exploderat. Skeppet började snabbt att sjunka. De flesta slängde sig över bord, det gjorde inte jag. Jag och Bill tvekade inte, vi fortsatte skjuta och skjuta, efter mycket skjutande fick vi ner ett plan till. Sen kom vattnet ännu närmre.

Vi kastade oss överbord och började simma mot ifrån skeppet. Vi visste att den skulle sjunka och när den väl gjorde det så skulle det bli ett sug från skeppet att vi skulle dras med. Så vi simmade snabbt ut mot vattnet. Jag kollade bakom mig i en split sekund, då sjönk skeppet.

Vi började simma in mot kajen, mot närmsta stege upp ifrån vattnet, det var väldigt kallt cirka 7 grader i vattnet. När vi kom upp till kajen så sprang vi till närmsta barack.

Vi hörde propellerna susa över våra huvuden, vi sprang för våra liv och vi visste inte när attacken var över, vi ville bara att den skulle vara över.

Vi kom in till en barack och de bad oss åka till de obemannade luftvärnskanonerna där vi skulle fortsätta att skjuta, det kom snabbt en bil utanför baracken. Vi hoppade in i bilen och han körde snabbt till närmsta kanon.

Vi visste redan hur dem fungerade, för vi hade en precis likadan ombord på vårt skepp. Vi började mata skott i luften direkt. Väster om oss kom ett attackflygplan, Bill vände tornet direkt. Vi kom perfekt i sikte och sköt en salva. Planet började brinna och störtade 100m bakom oss. Piloten kan omöjligt ha överlevt, det var ju bara smådelar kvar av planet. Vi slutade tänka på det.

Men nu verkade det som planen slutade att komma. Allt blev tyst. Jag och Bill kollade på varandra. Långt bort vid bergstopparna såg vi mer plan. Bill sa åt mig att ta fram mer ammunition, det gjorde jag.